

[Haustrup Clemmensen.]

netop i sit første indlæg kom med nogle vækstbetragtninger og gjorde nogle sarkastiske bemærkninger om, hvorvidt der overhovedet var noget, der groede i det radikale parti. Ville det ikke være muligt for hr. Per Hækkerup ligesom at få lidt tillid til, at det kunne gro, og at det faktisk groede overalt i det danske samfund? Jeg vil opfordre til, at hr. Per Hækkerup ikke fortsætter med denne dystre og tungsindige og fuldstændig usaglige vurdering af dansk økonomi, men, når han netop er så interesseret i at tale om væksten og om det, der gror, indstiller sig lidt på en mentalitet som hos den gamle gartner. Det var måske egentlig en rolle, hr. Per Hækkerup også kunne bruges til og måske dér være med til i en saglig vurdering, således som den gamle gartner gerne ville gøre det, at „plante smil og plante solskin, plante sang i alle sind“. Det var lidt af den milde tone, hr. Per Hækkerup utvivlsomt ville egne sig bedre til end til at forklare, at det overhovedet ikke kan gå ringere i den økonomiske politik, end det gør for øjeblikket.

Enggaard: Jeg skal ikke trække debatten langt ud på nuværende tidspunkt, men kun hæfte mig ved et par enkelte ting i forbindelse med første runde, som har glædet mig, ikke mindst de udenrigs- og forsvarspolitiske betragtninger, som hr. Per Hækkerup fremsatte på socialdemokratiets vegne, og de betragtninger, som blev fremsat omkring den europæiske markedspolitik, hvor vi må konstatere efter debatten i dag, at den enighed, der har været imellem de 4 gamle partier om den kurs, som skal anlægges i disse spørgsmål, fortsat er til stede. Fra venstres side lægger vi meget afgørende vægt på, at en sådan enighed i denne forhandlingsfase og i de tider, som måtte komme med at indkøre et dansk medlemskab i De europæiske Fællesskaber, kan bevares.

I forbindelse med sin omtale af forsvarspolitikken havde hr. Per Hækkerup en enkelt bemærkning til mig, nemlig at venstre ikke havde mod til at vedtage et oplæg til en ny forsvarsordning på sit landsmøde. Det var i en bisætning, men enfin, i den anledning vil jeg gerne sige, at det er vel sket også for socialdemokratiet, at man ikke har haft mod til at vedtage et oplæg, som kom-

mer på landsmødet, og man må bemærke, at det ikke var et oplæg, som kom fra folketingsgruppen, men fra en kreds af medlemmer. Når man fra socialdemokratiets side i dagens debat omkring forsvaret ofte har en tendens til ligesom at ville parallelisere, for ikke at sige næsten identificere, socialdemokratiets tanker om en forsvarsordning med de tanker, som rører sig i venstrekredse, vil jeg dog gøre hr. Per Hækkerup og socialdemokratiet opmærksom på, at der er én meget væsentlig forskel, nemlig at styrkemålene er vidt forskellige. Der er også andre forskelle, men det er i hvert fald en meget væsentlig forskel, at styrkemålene afviger ret så meget fra hinanden, og man bør derfor være varsom med at identificere den målsætning, som her har været lagt frem i 2 forskellige partier, alt for meget for ikke derigennem at forvirre debatten.

Hvad den økonomiske debat angår, skal jeg ikke gå langt ind i enkeltheder, men kun konstatere, at de forbehold, der har været taget fra socialdemokratisk side over for regeringens oplæg, og de ønsker, man har som forudsætninger for at nå et forhandlingsresultat, tilsyneladende er opretholdt: at obligationsrationeringen fortsat er en meget væsentlig ting for hr. Per Hækkerup. Jeg må her gentage, at for venstre er obligationsrationeringen en død ting; vi mener, at den er ophævet for ikke at blive genoplyet, og at den realkreditreform, der i smuk enighed mellem folketingets partier blev vedtaget her i forsommeren, er den virkelige løsning på en række af de problemer, som hr. Per Hækkerups forslag om en obligationsrationering sigter efter.

Så kunne man måske spørge: hvis en obligationsrationering virkelig skule have den hensigt, som jeg forstod på det sidste indlæg fra hr. Per Hækkerup var meningen, så måtte den vel i sin konsekvens medføre, at der skete en begrænsning af en række aktiviteter, vel først og fremmest byggeriet, og det kunne være interessant at vide, hvad det var for dele af byggeriet, som i så fald skule skæres væk.

Vedrørende antiinflationsprogrammet forstod vi, at socialdemokratiet ikke var uvillig til at diskutere visse finanspolitiske foranstaltninger for at afbalancere virkningerne på købekraften i øvrigt. Vi fik et forslag præsenteret om, at kapitalvindingsskat